

τέλεια τὰ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνω εἰ / ρημένου μισέρ Τζωρτζέτου Κοντοπίδην ο διὰ ρεά-
 λια πενήντα πέντε ἦτοιν νόμμερο 55 / / καὶ νὰ δώνειν καὶ δέκα μιστάτα κρασὶν τέ-
 λος τῆς Κυρίας τῆς Ὑψηλοτέρας τὰ ὅποια / πενήντα πέντε ρεάλια καθὼς ἐβάλασιν
 τοὺς ἀποκοφτάδες καὶ ἐστιμάρανταν τὸν / κύρ Μανώλη Κανάγια ἀπὸ μέρος τῆς
 κερά παπαδιᾶς καὶ τὸν κύρ Δημήτρη λεγόμενον Φλά / μπουρον ἀπὸ μέρος τοῦ
 μισέρ Τζωρτζέντου καθομολογᾷ ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά παπαδιᾶ / ἡ πουλήτραν πὼς
 τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέντα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μισέρ Τζωρτζέντον τὸν / ἀγοραστὴν
 καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον εἰς τὰ αὐτὰ πρά /-
 ματαν καὶ ἀπὸ τὴν σὴνμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ πράματα
 καὶ ἀπὸ πα / σῶν τῶν δικαιομάτων αὐτῶν καὶ ἐντίνεϊτα καὶ παραδίνεϊτα εἰς τὰς
 χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστῆν / καὶ τῶν κληρονόμων του νὰ τὰ κάμου ἕως θέλου
 καὶ βούλουνται ὡς πράματα ἐδικάν τος καὶ ἀγο / ράν τος πουλήσουν χαρίσουν ψυ-
 χικὸν τὰ δώσου καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου / νὰ ἤθελε εὐρεθῆν κανεὶς
 νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὰ / αὐτὰ πράματα ὁμπληγᾶρεται
 ἡ αὐτὴν πουλήτρα καὶ τὰ καλὰν τῆς κινήταν καὶ ἀκίνηταν ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκουται
 νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐναντίο τῶν αὐ / τῶν πραγμάτων καὶ τὰ
 ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας πουλησιᾶς βάζουν καὶ ἀλλη-
 λογία / τῆς ἀφεντίας ρεάλια εἴκοσιν πέντε ἦτοιν νόμμερο 25 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ
 τὰ ζημιούται καὶ πάλι / ἡ παρὼν που / λησία νὰ ἔχη / τὸ κύρος καὶ ἀνέ / κοπτον /.
 Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι πα-
 καλώντας / καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς:—
 / —Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας.
 / —Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς καὶ σανκελλίου Ναξίας μάρτυρας ἄνωθεν—
 / —Τζανὲς Γρίσπος μάρτυρας ὡς ἄνωθε:— —
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

105

Μισιάρικο

φ. 62^v

/ Φ 59 Ἐβγαλμένη ἀπὸ τοὺς νοικοκυρούς [.....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ Δικεβρίου 7 / εἰς
 τὸ σπίτιν κάμου [τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου] / ἐδῶ παρὼν ὁ μισέρ Ντομένεος
 Βέγιας καὶ ὁ κύρ Φραντζέσκος Καστελάνος λέγοντας ὁ ἄν[ωθεν μισέρ Ντομέ] / νεγος

τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκονται κάποια πράματα ἀμπέλι, μὲ χωράφια, μὲ
 [.....], μὲ πη / γάδιν καὶ μὲ τὴ ληνὸν του καὶ μὲ ἓνα σπίτιν καὶ φουρναρίο εὐρισκό-
 μενα εἰς τὴν τ[οποθ]εσία / τῶν Μπροσάρων σύνμπλια τοῦ ἀφέντη Γιαννάκη Ντελα-
 ρόκα καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ ὅπο / ῖα εἶναι ἀπὸ μέρος τῆς ἀρχόντισσας του τῆς
 κερὰ Τρανταφυλιᾶς ὅθεν τὰ αὐτὰ ἄνω εἰρημένα / πράματα ὡς ἄνωθεν νουμενάρο-
 μεν ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν μισὲρ Ντομένεγος τὰ αὐτὰ / πράματα τὰ δίδειν
 καὶ παραδίδει ταν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν κύρ Φραντζέσκου ο διὰ μισά / ρικα
 παντοτινὰ παίδιω παιδιῶν τος καθὼς ἀναμεταξύν τος ἐσιαστήκασι καὶ ἐταιριάσα / σιν
 ὅτιν νὰ δώσῃν ὁ κύρ Φραντζέσκος τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Ντομένεου διὰ πληρωμὴν τοῦ
 παντικιοῦ / ρεάλια ἐννέα ἦτοιν νούμερο 9 / τὰ ὅποῖα ἐννέα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ
 παντικιοῦ καθὼς ἐνσυ / φωνήσασιν καθομολογᾷ ὁ ρηθεὶς μισὲρ Τομένεγος πὼς τὰ
 ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέντα ἀπὸ τὰ / χέρια τοῦ κύρ Φραντζέσκου τοῦ κοπιαστῆν ρε-
 φουδάροντας τοῦτα τὰ ἄνωθεν πράματα / μὲ τὶς κοντετζιόνες ὅπου ἀτὸς του ἀπο-
 μείνειν νὰ κάμῃν μέσαν εἰς τὰ αὐτὰ πράματα / ἡγου προμετάρειν ὁ εἰρημένος κο-
 πιαστῆς νὰ φυτέψῃ στὰ χωράφια ὅπου γίνονται ἀμπέλι / α καὶ ὅπου δὲ γίνονται
 νὰ τὰ κρατῇν διὰ χωράφια καὶ νὰ τὰ κάνῃν χειμωνικὰ [[ι]] καὶ καλο / καιρινὰ
 ὅσαν γίνονται. Καὶ τὸ ἀμπέλι νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ καταβολεύῃν καὶ νὰ τὸ /
 μπιτάρῃν νὰ τὸ καλλιεργᾷ εἰς τὴν ὥραν του σὲ ὅλους του τὶς καμάτους καὶ νὰ τὸ
 τραφοκοπήσῃ / ἀτόρνου νὰ εἶναι πάντα νοικοκυρεμένον καὶ ἀνεστημένον καὶ εἰσὲ
 ὅ,τιν νιντράδα ἤθελε / ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν ὥσάν καὶ
 ἀπὸ τὸ χωράφιν νὰ μοιράζεται εἰς / τὴ μέσην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἱγγανος
 καὶ νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστά / δεσ νὰ φέρουν τὴν μπάρτην τῷ νοικοκυ-
 ρέω εἰς τὸ σπίτιν τος μὲ ζᾷ ἐδικάν τος καὶ ὀξοδὲς τος / οἱ κοπιαστάδες καὶ ἂν
 ἴσως εἰς κανέναν καιρὸν καὶ δὲν ἤθελε σεῖσται τὸ πράμα καλὰ καμωμένον / καὶ
 καλὰ νοικοκυρεμένον ἢ νὰ θέλασιν τοὺς εὐρεθῇν εἰς καμμιά ἀταξία τῆς κλεψιᾶς νὰ
 πρι / βάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνου καὶ τοὺς κόπους τος καὶ τὰ ἄσπραν τος.
 Εἰ δὲ πάλι καὶ κάνουν / το καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα νὰ τοῦχουν αὐτοῖν καὶ οἱ διά-
 δοχοὶν τος παίδιω παιδιῶν τος καὶ νὰ / μετεχένου πάντα οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα
 τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου ξεκαθαίρνοντας / ὅτι νὰ λάχῃν εἰς κανένα καιρὸν καὶ
 τύχην ἀπὸ Θεοῦ ἢ ἐξ ἀνάγκης καὶ δὲν ἐθέλασιν γενοῦ τὰ πρά / ματα νὰ μὴν ἡμπο-
 ροῦ νὰ τοὺς πριβάρου ἀπὸ μέσα ἀλλὰ νὰ τάχου πάντα ἀενάως / μαζίν. Εἰς ὅλο τὸ
 παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένον πα / ρακαλώντας
 καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους καὶ νὰ παίρνουν θέλημα
 πάντα / τῶν / νοικοκυρῶν / [[κοπιαστάδων]] σὲ τρύγος, σὲ πάτος σὲ θέρος καὶ εἰ-
 σὲ ἀλώνιν λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν εἰς κανέναν καιρὸν / ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν ται-
 ριάζουν τὰ παιδίαν τος καὶ οἱ διάδοχοὶν τος καὶ νὰ εἶναι τὸ πρᾶμα καλὰ / καμω-

μένον νὰ μποροῦσιν νὰ μοιράζουσι τὸ πρᾶμα νὰ παίρνου τὸ τετάρτιν τος οἱ κοπια-
στάδες.

/ —πρὲ Μιχελῆς Κορφιάτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

/ —Τζανὲς Γρίσπος μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

106*

/ W

/ —Καδενέτα μία τοῦ Γιακουμάκη / μὲ ἓνα κορφὶ μαλαματένια ολί—

/ —Τοῦ Τζαμπατάκη δαχτυλίδια / τέσσερα ἓνα χαρχάλι μὲ σπίλους / ἀργυρὸ διὰ
χρυσοῦς καὶ ἓνα ἀλυσιδάκι / [[ἀργυρὸ δι]] ψιλὸ ἀργυρὸ διὰ χρυσό.

107**

Διαθήκη

φ.63^v-64^r

/ Φ 60

/ + Εἰ[ς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 8/
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ μισέρ Μιχάλης
Μπονάνος θέλοντας μὲ / ἰδίαν του θέλησιν καὶ ἐξ οἰκείανς του ὀρέξεως καὶ λέγει
ὅτιν νὰ τοῦ ποιήσων τὴν μπαροῦ / σαν διαθήκην ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ὅλως ὑγιῆς
χωρὶς καμμιᾶς λογῆς σωματι / κῆς ἀσθένεια ἀλλὰ περιπατωμένος ἔνθεν κακεῖθεν.
Σῶο γὰρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκεραία / τὴν γλῶττα εἰς τὸ λαλεῖ καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς
ἐτέρας του αἰνστήσεις χάριτιν Χριστοῦ / μὰ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴ
αἰφνίδιος ἔλθειν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀρπά / σειν τον ἀδιόρθωτον διὰ τοῦτον διατάττεται
καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν / χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπη καὶ τε-
τελειωμένην συγχώρεσιν καὶ τοὺς εἰπόντας κατ' αὐ / τοῦ τὸ ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν

* Τὸ παρακάτω κείμενο εἶναι γραμμένο σὲ μικρὸ φύλλο ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 62 - 63.

** Ἡ πράξη αὐτὴ δημοσιεύτηκε ἀπὸ τὸν Ι. Βι σ β ί ζ η, Τινὰ περὶ τῶν προικῶων ἐγγρά-
φων κατὰ τὴν Βενετοκρατίαν καὶ τὴν Τουρκοκρατίαν, εἰς Ἑπετ. Κέντρου Ἑρ. Ἰστ. Ἑλλην.
Δικ. 12(1965), Ἀθήνα 1968, 84.